

РЕШЕНИЕ

№ 4384

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **4127** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №950 от 17.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело №14352/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 104-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-723/13.09.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 500 /пет хиляди и петстотин/ лева, на основание чл.221, ал.8, т.3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл.100о¹, ал. 2 от ЗППЦК, във вр. с вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение първо, вр. ал. 4 от ЗППЦК.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от [фирма], с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведените касационни основания са по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че в обжалваното решение съдебният състав се е ограничил само да преповтори неправилните изводи на административнонаказващия орган, като е игнорирал направените с жалбата възражения и не е изпълнил вмененото му задължение да извърши цялостна проверка на НП. По съществуващото на спора излага, че

уведомлението по чл. 100^о¹, ал. 2 от ЗППЦК е представено на КФН в първия възможен момент. В дружеството имало случаи на контактни и заразени лица, което забавило изпълнението на ежедневните задължения на служителите, но дружеството успяло да оповести информацията с недълго закъснение. В оспорения акт неправилно била обоснована липсата на възможност за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител адв. Г. поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт Н. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивно решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установеният за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че [фирма] е вписано под №РГ-05-1187 в Регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т.3 от ЗКФН, воден от КФН и е емитент.

При извършена проверка на място в КФН било установено, че дружеството не е представило в КФН публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние за четвъртото тримесечие на 2020 г., в срок до 01.03.2021 г. Уведомлението за това е представено в КФН, посредством Е-Р. на 27.05.2021 г., заведено с вх. №10-05-2882

Въз основа на констатираното служител на КФН съставил АУАН №Р-06-347/ 26.04.2021 г. В АУАН е отразена изложената по-горе фактическа обстановка, за извършено нарушение на чл. 100^о¹, ал. 1, вр.чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. първо от ЗППЦК. Въз основа така съставения АУАН е издадено и оспореното НП № Р-10-723/13.09.2021 г. от зам.-председателят на КФН и ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност".

За да потвърди процесното НП, районният съд е приел, че АУАН е съставен, а НП-издадено от компетентни органи, при спазване на производствените правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията, както и че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро

ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществяването на преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото не сочат. Въззивната инстанция е проявила активност и е събрала всички относими, допустими и поискани от страните доказателства и е осъществила дължимия анализ на доказателствения материал.

Настоящата инстанция прецени неизлагането на подробни мотиви по възраженията в жалбата против НП като нарушение от страна на СРС, но то е несъществено, доколкото дължимата преценка е била осъществена и тя е съответна на действителното фактическо и правно положение.

Несъмнено е обстоятелството, че търговското дружество е вписано като дружество-емитент под № РГ-05-1187 в Регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор, следователно е задължено лице по смисъла на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК.

Съгласно чл. 100¹, ал. 2, във връзка с чл. 100т, ал.1, изр. първо, предложение първо от ЗППЦК, емитентът е длъжен да представи в КФН уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на дружеството в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. Уведомление за финансовото състояние на дружеството се представя по реда на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК, а именно чрез единна система за предоставяне на информация по електронен път - е - Р.. - в конкретния случай това е следвало да бъде изпълнено до 01.03.2021 г. уведомление на консолидирана основа за финансовото състояние на [фирма] за четвъртото тримесечие на 2020 г. е представено едва на 27.05.2021 г.

Административнонаказателната отговорност на касатора е правилно ангажирана за нарушение, което е установено по несъмнен начин.

Неоснователни са наведените доводи, че извънредната епидемиологична обстановка и разпространението на COVID19 са причината да не бъде подаден в срок изискуемото уведомление. Тези изводи съдът прави от факта, че дружеството-жалбоподател не е представило дължимото уведомление, нито в установения от закона срок нито след това, вкл. и към датата на съставяне на АУАН.

Необходимо е да се отбележи, че на 13.03.2020 г. с решение на Народното

събрание на Република България е обявено извънредно положение върху цялата територия на страната, считано от 13.03.2020 г. до 13.04.2020 г. На 23.03.2020 г. е приет, а на 24.03.2020 г. -обнародван в ДВ Законът за мерките и действията по време на извънредното положение /ЗМДВИП/, в сила от 13.03.2020 г. Съгласно чл. 3, т. 2 ЗМДВИП, за срока от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение, спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по НК и ЗАНН. На 06.04.2020 г. е приет от НС, а на 09.04.2020 г. обнародван в ДВ Законът за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., в сила от 09.04.2020 г. Съгласно § 11, т. 5 от същия, в § 49 от ЗМДВИП досегашният текст става, ал. 1 и се създава, ал. 2, съгласно която сроковете по ЗПФИ, ЗППЦК, ЗДКИСДПКИ, ЗДСИЦ, ЗКФН, КЗ и част втора от КСО, не се променят, освен в случаите по § 8 и § 44 - 47. Следователно срокът по чл. 100о¹, ал. 2 ЗППЦК, в случая е изтекъл на 01.03.2021 г.

Отделно от това, видно от представеното по делото НП №Р-10-24/07.01.2020 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", касаторът не извършва това нарушение за първи път. Същото нарушение е извършил и през 2019 г., когато извънредна епидемиологична обстановка и разпространение на COVID-19 не е имало. Следователно трудно могат да бъдат споделени доводите на дружеството, че основна причина за бездействието му са затрудненията, които пандемичната обстановка е създала.

Наложената по чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. 1 от ЗППЦК имуществена санкция в размер на 5 500 лева е близо до предвидения от закона минимален размер. Санкционната норма е правилно определена- нарушението на чл. 100о¹ от ЗППЦК е визирано в ал. 8, т. 3 на чл. 221 от ЗППЦК, посочена в процесното НП.

Възприемат се и се споделят правните изводи на въззивна инстанция, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. По делото не са установени едно изключително или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този вид нарушения. Възможно е и формалните /на просто извършване/ административни нарушения да се определят за маловажни, но същите следва да се отличават от обикновените, типични нарушения от този вид, на което конкретиката на случая не сочи. Не е малка и забавата в изпълнението на скрепеното със срок задължение-почти три месеца.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН,

Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №950 от 17.03.2022 г., постановено по н.а.х. дело №14352/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор - [населено място] сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноски за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.